

Μέρες Σχολείου

Δεκέμβριος 2008

www.pagkritio.gr

e-mail: gymnasio@pagkritio.gr

Έτος δ' - αριθ. φύλλου 4

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΑΝ ΕΒΡΕΧΕ ΔΑΚΡΥΑ

(απόσπασμα)

Αν έβρεχε δάκρυα
Όταν σκοτώνουμε τις καθαρές καρδιές
Αν έβρεχε δάκρυα
Όταν χανόμαστε κάτω απ' τα τείχη

Σ' ολόκληρη τη γη
Θα γίνονταν κατακλυσμός
Από τα δάκρυα τα πικρά
Των δικαστών και των ενόχων

Μπορίς Βιόν
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Έκλεισε ο χρόνος τον κύκλο του - σύμφωνα πάντα με τις ανθρώπινες συμβάσεις - και φεύγοντας ο τελευταίος του μήνας

άφησε πίσω γεγονότα που μας σημάδεψαν όλους, μικρούς και μεγάλους. Κατά την ευαισθησία και τη συνειδητοποίηση του καθενός. Και όλα όσα συνέβησαν έσταξαν βαθιά στην ψυχή μας φαρμάκι και δεν γνωρίζουμε πώς θα καταφέρουμε ν' απαλλαγούμε απ' αυτό.

Σ' αυτή τη δεκεμβριανή περιρρέουσα ατμόσφαιρα, προσπαθήσαμε όλοι, μαθητές και καθηγητές, να διακρίνουμε το κλίμα των ημερών, που σίγουρα δεν ήταν το σύνθητες. Σίγουρα δεν ήταν το «όπως και κάθε χρόνο». Δεν ήταν εύκολο να το διακρίνεις. Όμως, αυτή η αναπόφευκτη δυσκολία των στιγμών έδωσε ταυτόχρονα και την ευκαιρία στον καθένα από μας να συγκεκριμενοποιήσει το χώρο ευθύνης του και να αναρωτηθεί για το αν τον υπηρετεί σωστά. Ήταν **[και είναι συνεχώς]** αναγκαίο να γίνει αυτό γιατί αν ο χώρος αυτός δεν υπηρετείται σωστά από τον καθένα χωριστά, τότε υπάρχει πρόβλημα. Πρόβλημα προσωπικό και συλλογικό. Αόρατο στην αρχή,

μη προσδιορίσιμο, μόνο που σιγά-σιγά με το χρόνο αρχίζει να εκδηλώνεται και να αποκτά υπόσταση, τις περισσότερες φορές καταστροφική. Μετασχηματίζεται σε καρκίνωμα.

Με αυτή τη λογική, και πέρα από το συγκεκριμένο γεγονός της απώλειας μιας νέας ψυχής που «έβρεξε δάκρυα» στον τόπο μας, θελήσαμε, μέσα στο χώρο της ευθύνης μας, να ξεκαθαρίσουμε αυτό που είμαστε και αυτό που επιδιώκουμε.

Προσπαθήσαμε να συγκεκριμενοποιήσουμε τα όρια της **ευθύνης και του καθήκοντος** από την **απραξία και τη γενική παραλυσία** και να υπάρξουμε - περισσότερο συνειδητά από κάθε άλλη φορά - μέσα στα γεγονότα που έτρεχαν.

Υπήρξαμε, λοιπόν, μέσα στην καθημερινότητα που προσέδωσε νόημα στην ύπαρξή μας. Υπήρξαμε μέσα από τη συναίσθηση της ευθύνης μας που προσπαθήσαμε να την υπηρετήσουμε όσο καλύτερα μπορούσαμε, για να ανταποκριθούμε με τον τρόπο αυτό στις προσδοκίες που έχουν στηριχτεί σε μας όσοι, μικροί ή μεγάλοι, μας

εμπιστεύονται. Και για το λόγο αυτό διακηρούμε ακέραιη την ευθύνη μας απέναντί τους. Αυτός είναι ο τρόπος ύπαρξής μας.

Κατά τα άλλα, στο μήνα που πέρασε, χόρρεσαν και όλα τα δικά μας.

Ενημερώσεις γονέων, έλεγχοι προόδου, συγκέντρωση και ενημέρωση των παιδιών της τρίτης τάξης για το ενεργειακό, έναρξη της ενισχυτικής διδασκαλίας, ανακοίνωση θεμάτων των συνθετικών εργασιών, εκκλησιασμός, στόλισμα αιθουσών, χριστουγεννιάτικο παζάρι, εκδηλώσεις Χριστουγέννων (μία φορά για τους γονείς και μία για τους μαθητές).

Έτσι *υπήρξαμε* μέσα στα γεγονότα του Δεκεμβρίου και έτσι *θα συνεχίσουμε να υπάρχουμε*, όσο τουλάχιστον οι δυνάμεις μας το επιτρέπουν. Γιατί αυτό είναι το νόημα του σήμερα.

Να αποδεικνύεις την ύπαρξή σου μέσα στον συνεχή καθημερινό αγώνα της ευθύνης που έχεις επωμιστεί, μα και στην αγωγή που δεν σταματά καθόλου, ούτε κατά τη διάρκεια των αργιών.

Διαδρομή Ατσαλένιο - Gnet (Ιδομενέως)

Σάββατο 6-12-2008

11:30 : Φεύγω από το σπίτι μου. Η πρώτη σκηνή που αντικρίζω είναι μία ομάδα αλλοδαπών να λογοφέρει.

11:35 : Τεράστια δυσκολία να περάσω τον δρόμο προς τη λεωφόρο Κνωσού, αφού οι ρυθμοί ζωής του σύγχρονου Έλληνα είναι τόσο γρήγοροι που οποιαδήποτε καθυστέρηση, έστω και αμελητέα, είναι ανεπιθύμητη.

11:40 : Μετά από πολλή ώρα, κάποιος φιλότιμος άνθρωπος με αφήνει να περάσω. Παρατηρώ την ειρωνεία στα μάτια κάποιων αργόσχολων, που αντί να ασχοληθούν με κάτι, επιδίδονται στο να χλευάζουν έναν ανάπηρο.

11:45 : Διασχίζοντας τη λεωφόρο Κνωσού, βλέπω μία ομάδα από ανέραστους νέους, που πιστεύουν πως θα σηματοδοτήσουν μια ολόκληρη εποχή, αγοράζοντας μηχανές με τα λεφτά των γονιών τους. Σκέφτομαι πως αν κάποιος από αυτούς έχει κάποιο ατύχημα, τότε αυτομάτως όλοι θα τον θεοποιήσουμε, όπως κάνουμε συνήθως. Ανατριχιάζω απλά και μόνο με την ιδέα αυτή.

11:55 : Φτάνοντας στο πάρκο του Γεωργιάδη, το πρώτο που βλέπω είναι μια ομάδα μαθητών, που, όπως όλοι μας, κατηγορούν τους καθηγητές τους, ενδεχομένως για μια αποτυχία σε μια γραπτή εξέταση. Πιο κάτω παρατηρώ έναν θρασύτατο άνθρωπο να σταθεμεί το αυτοκίνητό του σε θέση που προορίζεται για ανάπηρους.

12:00 : Στο κέντρο, χάνομαι μέσα στο πλήθος. Νεαροί που πηγαίνουν βόλτα, μητέρες που κάνουν ένα περίπατο μαζί με τα παιδιά τους, κορίτσια, συνήθως συνοδευόμενα από τα τουλάχιστον 5 χρόνια μεγαλύτερα αγόρια τους, που ψάχνουν για κάτι που θα πήγαινε με τη βραδινή τους φούστα, νοικοκυρές που κάνουν τα ψώνια της ημέρας και βγήκαν στο κέντρο προκειμένου να ξεσκάσουν από την μονότονη καθημερινότητα, skaters που προσπαθούν να εντυπωσιάσουν τον κόσμο αλλά συνήθως αποτυγχάνουν. Αργόσχολοι συνταξιούχοι, χωρισμένοι σε ομάδες, σχολιάζουν το θέμα του Βατοπεδίου και λογομαχούν σχετικά με το ποιο κόμμα καταχράστηκε περισσότερο χρήματα. Πιο κάτω, στην τράπεζα, η γενιά των 700 ευρώ, απολυμένη και σκυθρωπή, περιμένει το πενιχρό επίδομα ανεργίας. Γενικά, το κέντρο του Ηρακλείου φιλοξενεί κάθε είδος ανθρώπου.

12:05 : Οδός Ιδομενέως. Γεμάτη από τουριστικά μαγαζιά με ιδιοκτήτες που θα προσπαθήσουν να εξαπατήσουν τον κάθε πελάτη, λέγοντάς του πως τα προϊόντα τους έχουν χρησιμοποιηθεί από εθνικούς ήρωες.

12:07 Φτάνω στον προορισμό μου. Οι φίλοι μου με περιμένουν, για να απομακρυνθούμε, έστω και για λίγο, από τα προβλήματα της καθημερινότητας που αυξάνονται και πληθύνονται.

Όλα αυτά δεν τα έγραφα τυχαία. Τη διαδρομή αυτή την περιέγραφα, διότι την διένυσα 10 ώρες πριν το θάνατο του αδικοχαμένου Αλέξανδρου. Ο λόγος που αναφέρθηκα σε αυτή τη διαδρομή είναι η γενικότερη έννοια της διαφθοράς, της αλαζονείας και της ειρωνείας που βρίσκεται μέσα στις ψυχές μας. Πολλοί είπαν πως για το φόνο έφταιγε ο αστυνομικός. Άλλοι θα πουν πως έφταιγε ο διοικητής του τμήματος. ΛΑΘΟΣ, κανένας από αυτούς δεν είναι ο μόνος φταίχτης. Όλοι μας είμαστε γαλουχημένοι σε ένα κράτος χωρίς ηθικές αρχές και αξίες, οπότε κάτι τέτοιο ήταν αναμενόμενο πως θα συνέβαινε. Όσον αφορά τώρα τα επεισόδια που έγιναν τις επόμενες ημέρες με αφορμή το τραγικό γεγονός και τη διαμαρτυρία των νέων, βρήκαν ευκαιρία οι γνωστοί-άγνωστοι και μαζί με αυτούς πολλά περιθωριακά στοιχεία, να λεηλατήσουν, να κλέψουν και να καταστρέψουν ό,τι βρίσκονταν στο δρόμο τους. Βλέπετε, ζουν κι αυτοί στη ζούγκλα που λέγεται Ελλάδα.. Πραγματικά, έχω αρχίσει να αναρωτιέμαι αν πλέον υπάρχει μια ελπίδα σωτηρίας... Απογοητεύομαι, διότι βλέπω πως η Ελλάδα είναι καταδικασμένη.

Γιώργος Μαραυγάκης γ2

«Για κάθε δράση υπάρχει μια αντίδραση», ισχύει ότι η δύναμη της δράσης είναι ίση με την αντίστοιχη της αντίδρασης. Όλα ξεκίνησαν αυτές τις μέρες από την παράνομη δράση ενός εκπροσώπου της εξουσίας, ο οποίος υπερέβη τα όρια του καθήκοντος απέναντι σε ένα 15χρονο και καταλήξαμε στην παράνομη αντίδραση χιλιάδων εξοργισμένων πολιτών, οι οποίοι αντίστοιχα ξεπέρασαν τα όρια της διαμαρτυρίας και έφτασαν στο βανδαλισμό.

Μα δε φταίω εγώ...

Μέσα στο μυαλό όλων μας κυριαρχεί το αναπάντητο ερώτημα του «γιατί». Γιατί πυροβόλησε ο αστυνομικός; Γιατί σκοτώθηκε το παιδί; Γιατί είμαστε όλοι τόσο θυμωμένοι; Γιατί φτάσαμε στο σημείο να καίμε την πατρίδα μας; Γιατί δεν πιστεύουμε πια στην ύπαρξη του κράτους δικαίου; Είναι άραγε ο θάνατος του παιδιού η αιτία ή η αφορμή για να δημιουργηθούν τα παραπάνω ερωτήματα;

Πιστεύω πως είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι για τα γεγονότα αυτά, η κοινωνία διαμορφώνεται από τον καθένα μας ξεχωριστά. Όλοι ξεχάσαμε ότι η ύπαρξη ορίων είναι η βασική αρχή του πολιτισμού. Εδώ και χρόνια τείνουμε να υιοθετήσουμε τη νοοτροπία του υπερκαταναλωτισμού, του γρήγορου φαγητού, του εύκολου χρήματος και της ταχείας εκπαίδευσης. Οδηγηθήκαμε στη συμπεριφορά του «δεν πειράζει», στο «ωχ, αδερφέ» και στο «ποιος νοιάζεται;». Εκπρόσωποι της παραπάνω συμπεριφοράς είναι καταρχήν η πολιτική εξουσία, η διοικητική εξουσία (δημόσιοι υπάλληλοι), όπως επίσης και η δικαστική. Ενώ οι παραπάνω δεν διαχωρίζονται από το σύνολο των Ελλήνων πολιτών, εντούτοις φέρουν μεγαλύτερη ευθύνη, καθώς η κοινωνική τους θέση απαιτεί συνέπεια και πάνω από όλα ευσυνειδησία. Η πρόκληση οικονομικών και λοιπών σκανδάλων, η ατιμωρησία, ο αυταρχισμός και η έλλειψη καινοτόμων αποφάσεων μας οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι είναι ανάξιοι της εμπιστοσύνης μας. Λογικό, λοιπόν, μας φαίνεται να ξεπερνάμε κάθε όριο κατά το παράδειγμά τους και να φτάνουμε στο σημείο να σπάμε, να καίμε, να χτυπάμε, θεωρώντας δεδομένο ότι θα τη γλυτώσουμε και αυτή τη φορά. Με το ίδιο σκεπτικό ενήργησε τόσο ο αστυνομικός, όσο και ο εξαγριωμένος όχλος.

Συνειδητοποιούμε ότι χρειαζόμαστε καλύτερη παιδεία από την οικογένεια και το σχολείο, έτσι ώστε να θέσουμε τις αρχές της οριοθετημένης συμπεριφοράς. Να μάθουμε το σεβασμό για το διπλανό μας, το ότι ο εύκολος και γρήγορος τρόπος δεν είναι πάντα ο καλύτερος, ότι πρέπει να προσπαθήσεις για να κατακτήσεις, ότι οι κοινωνικές ανισότητες μας αφορούν όλους, ότι το σύνολο είναι καλύτερο από το άτομο και ότι η ανθρώπινη ζωή και ελευθερία είναι το υπέρτατο αγαθό.

Ο θάνατος του Αλέξη δεν πρέπει να χαρακτηριστεί ως άλλο ένα ατυχές συμβάν, αντιθέτως να αποτελέσει την κινητήρια δύναμη του μυαλού μας, έτσι ώστε να γίνουμε καλύτεροι πολίτες και πολίτευτές.

Αγνή Ορφανουδάκη, γ2

Πρόγραμμα ενέργειας

Την Πέμπτη 11/12/2008 ήρθε

στο σχολείο και μίλησε στην τρίτη Γυμνασίου η κ. Παπαντωνιάκη, η οποία εργάζεται στο ενεργειακό κέντρο της Περιφέρειας Κρήτης. Η

ενημέρωση αυτή πραγματοποιήθηκε με αφορμή τη συνθετική εργασία που έχουν αναλάβει από κοινού τα δύο τμήματα της γ' τάξης με θέμα την ενέργεια. Η

παρουσίαση ήταν αρκετά ενδιαφέρουσα, καθώς ακούσαμε πράγματα τα οποία μας ήταν άγνωστα και πήραμε χρήσιμες πληροφορίες για τους τρόπους προστασίας του περιβάλλοντος στην καθημερινή μας ζωή. Η ομιλήτρια αναφέρθηκε στην εξοικονόμηση ενέργειας, στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, όπως επίσης και στα προβλήματα και τις επιπτώσεις που έχει δημιουργήσει η εκτεταμένη χρήση των ορυκτών καυσίμων. Ακόμη μας παρουσίασε μία σφαιρική όψη όλων των οικολογικών ζητημάτων, όπως το φαινόμενο του θερμοκηπίου και την τρύπα του όζοντος. Ήμασταν ελεύθεροι να διατυπώσουμε όποιες απορίες είχαμε και να εκφράσουμε την άποψή μας, και έτσι η ενημέρωση πήρε τη μορφή διαλόγου. Ένα σημείο που κίνησε το ενδιαφέρον ήταν οι νέες τεχνολογίες που υπάρχουν σήμερα για την παραγωγή ενέργειας, ιδιαιτέρως τα φωτοβολταϊκά, που μπορούν να τοποθετηθούν ακόμη και σε κατοικίες, συλλέγουν ηλιακή ενέργεια και τη μετατρέπουν σε ηλεκτρική. Η παρουσίαση αυτή αποτέλεσε πηγή προβληματισμού για όλους μας, αλλά μας έδωσε και την ελπίδα ότι υπάρχει εναλλακτική επιλογή για τη σωτηρία του πράσινου πλανήτη.

Αγνή Ορφανουδάκη

Εκκλησιασμός για τα Χριστούγεννα

Τη μέρα του Αγίου Σπυρίδωνα, στις 12 Δεκεμβρίου, τα παιδιά της πρώτης τάξης, μαζί με τους καθηγητές Αθηνά Κληρονόμου και Σήφη Κασσάκη, εκκλησιάστηκαν στο ομώνυμο εκκλησάκι στην περιοχή Τσαλικάκι που πανηγύριζε, φιλοξενούμενα από τον παππού και τον πατέρα της συμμαθήτριάς τους Άριας Στάθη. Μετά τη λειτουργία παρατέθηκε στα παιδιά πλούσιο κέρασμα.

Οι άλλες τάξεις του γυμνασίου παρακολούθησαν τη χριστουγεννιάτικη λειτουργία την Πέμπτη, 18 Δεκεμβρίου, στην εκκλησία του Αγίου Ιωάννη.

Το φετινό χριστουγεννιάτικο παζάρι πραγματοποιήθηκε **την Πέμπτη, 18 Δεκεμβρίου**. Τα παιδιά το προετοίμαζαν καθ' όλη τη διάρκεια του μήνα με όρεξη και φαντασία και, με την καθοδήγηση της Σοφίας Ηρακλείδου και της Χριστιάνας Μαυρομάτη, κατασκεύασαν πλήθος αντικειμένων που πουλήθηκαν στο παζάρι που οργανώθηκε. Τα έσοδα του παζαριού, μετά τις διακοπές θα διατεθούν στο ίδρυμα των παιδιών με ειδικές ανάγκες «**ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ**» και στα παιδιά της Αφρικής μέσω του σωματείου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας «**ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ**». Το ποσό αυτό θα διατεθεί σε πρώτη φάση για την αποπεράτωση ενός σχολείου που ήδη κτίζεται εκεί ενώ σε δεύτερη φάση θα συγκεντρωθούν εκ νέου χρήματα (αν αυτό είναι δυνατόν), για να ανοιχτεί ένα πηγάδι σε περιοχή που έχει μεγάλη ανάγκη από πόσιμο νερό.

Χριστουγεννιάτικο παζάρι 2008

Ομάδα φωτογραφίας

Για την ενίσχυση των εσόδων του παζαριού η ομάδα φωτογραφίας, με την καθοδήγηση του κ. Πολυχρόνη Νικηφοράκη, κυκλοφόρησε επιτραπέζιο ημερολόγιο του 2009 με φωτογραφίες που τράβηξαν τα παιδιά της ομάδας.

Προσκλήσεις από τις εκδηλώσεις του εκπαιδευτηρίου

Η χριστουγεννιάτικη επίσκεψη της γ' Λυκείου στο Γυμνάσιο για τα κάλαντα

Εκπαιδευτήριο «ΤΟ ΠΑΓΕΡΗΤΙΟΝ»
Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, 2008-2009

«Ο ΣΚΛΗΡΟΚΑΡΔΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ»

Θεατρική Ομάδα : Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΠΟΥ, ΠΩΣ, ΠΟΤΕ,

Υπεύθυνοι καθηγητές : Σέβη Γεωργιάδου-Κοκορέλια, Μαρία Αστρινάκη, Κ. Ανδριώτης

Αναρωτήθηκε ποτέ:

Πού μένει ο Άγιος Βασίλης; Δέχεται επισκέψεις; Τι κάνει κάθε μέρα; Τι δουλειά κάνει; Δουλεύει μόνος του; Έχει βοηθούς; Τι ωράριο έχουν;

Το μικρό αστεράκι

Αστεράκι μου μακρό
τι βλέπεις από 'κει ψηλά;
Βλέπω αγάπη και χαρά,
λύπη και άρρωστα παιδιά.
Μακάρι να τα βοηθούσα,
μα είμαι ψηλά
και να κατέβω δεν μπορώ.
Αν μπορούσα να κατέβω θα έλαμπα
για σας τα αγαπημένα μου παιδιά.

Ελένα Μπράχου, β1

Απόψεις ... κινηματογραφικές

Η φετινή χρονιά προβολών είναι, όπως και η περυσινή, χωρισμένη σε δύο περιόδους. Κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου θα προβληθούν ταινίες αντιπροσωπευτικές από διάφορα είδη κινηματογράφου, όπως κωμωδία, θρίλερ, ντοκυμαντέρ, μιούζικαλ, επιστημονική φαντασία και μεταφορά θεατρικού έργου στη μεγάλη οθόνη, ήδη έχουν προβληθεί κάποιες. Παράλληλα, θα πραγματοποιείται και παρουσίαση των θεμελιωδών αρχών και ιδεών που διέπουν κάθε είδος ταινιών ώστε, γνωρίζοντας 1-2 βασικά πράγματα, οι μαθητές να κατανοούν καλύτερα τη σκηνοθετική ματιά και τον τρόπο προβολής των σκηνών μίας ταινίας, τη λογική του σεναρίου, τον τρόπο ομιλίας των πρωταγωνιστών, το στήσιμο των σκηνικών και άλλες τέτοιες λεπτομέρειες. Κατόπιν, αν το επιτρέπει το θέμα της ταινίας, γίνεται συζήτηση γύρω από ένα συγκεκριμένο ζήτημα και οι απόψεις αποτυπώνονται και γραπτά από κάθε μαθητή και θα δημοσιεύονται κάποιες από αυτές.

1. Τίτλος ταινίας: «Αγγίζοντας το κενό» (Touching the Void)

Η δεύτερη προβολή ήταν ένα ντοκυμαντέρ για την περιπέτεια που είχαν στις Περουβιανές Άνδεις το 1985 οι Joe Simpson και Simon Yates όταν, κατά τη διάρκεια της κατάβασης τους από ένα βουνό, όπου είχαν σκαρφαλώσει, τους ήρθαν όλα στραβά, απειλήθηκαν με θάνατο και δοκιμάστηκαν στο έπακρο οι αντοχές τους. Ένα ντοκυμαντέρ ύμνος στην ανθρώπινη επιμονή και θέληση για επιβίωση αλλά και μία καταγγελία για την υπέρμετρη εμπιστοσύνη κάποιων στις δυνατότητές τους. Μετά την προβολή της ταινίας και τη συζήτηση, τέθηκε το εξής ερώτημα για σχολιασμό: **«Τελικά είναι θετικό ή αρνητικό νά βάζουμε όρια στον εαυτό μας και σε ποιό σημείο;»**

- Κατά τη γνώμη μου, είναι θετικό, διότι αυτό θα μας βοηθήσει να καταφέρουμε διάφορα πράγματα στη ζωή μας. Δεν πιστεύω ότι θα υπάρχει σημείο που μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ως όριο, γιατί τα όρια είναι για να τα περνάμε. *Κωστής Μπαρελιέρ*
- Είναι καλό να βάζουμε όρια στον εαυτό μας γιατί, αν υπερεκτιμήσουμε τις δυνατότητές μας, μπορεί να κάνουμε κακό. Αν δεν έχουμε τα προσόντα, μπορεί και να θέσουμε σε κίνδυνο τη ζωή μας ή μπορεί να γίνουμε αθεράπευτα εγωιστές.
- Όρια πρέπει να βάζουμε τα οποία, κατά τη γνώμη μου, είναι απαραίτητα. Τα όρια είναι το «μέτρο» της λογικής. Αυτό δε σημαίνει ότι δεν μπορούμε να τα ξεπεράσουμε και να ανεβάσουμε τον πήχη δυσκολίας καταφέροντας φαινομενικά παράλογα πράγματα.
- Πιστεύω ότι είναι καλό να βάζουμε όρια, γιατί χωρίς αυτά θα νομίζουμε ότι μπορούμε να κάνουμε τα πάντα, ενώ μπορούμε να κάνουμε τόσα όσες και οι δυνατότητές μας.
- Κατά τη γνώμη μου, όρια δεν υπάρχουν. Από τη στιγμή που κάποιος έχει το «γνώθι σαυτόν» και γνωρίζει τι μπορεί να καταφέρει και τι όχι, μπορεί ο ίδιος να βάλει όρια στον εαυτό του.
- Πιστεύω ότι είναι θετικό να θέτουμε όρια στον εαυτό μας, διότι θα ξέρουμε που μπορούμε να φτάσουμε. Έτσι κάποια μέρα θα τα ξεπεράσουμε και θα νιώθουμε περήφανοι για το εαυτό μας. *Μάρκος Καλατζής*
- Πρέπει να βάζουμε όρια στον εαυτό μας. Και τα όρια αυτά οφείλουν να είναι λογικά.
- Είναι θετικό να βάζουμε όρια στον εαυτό μας για να μπορούμε να μείνουμε ζωντανόι και χωρίς σωματικά προβλήματα. *Κωστής Μπαντουβάς*
- Να βάζουμε όρια στον εαυτό μας αλλά όχι στα όνειρά μας.
- Είναι αρνητικό νά βάζουμε όρια. Αν πούμε «έως εδώ ήταν», ίσως θα θεωρήσουμε ακατόρθωτο να πάμε παραπάνω. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει «δεν μπορώ», υπάρχει «δε θέλω». Μπορούμε να πετύχουμε τα πάντα, αρκεί να προσπαθήσουμε να πιστέψουμε στον εαυτό μας. Και όπως λένε και οι φίλοι μας οι Άγγλοι: «It's worth a try» (αξίζει την προσπάθεια). *Νεφέλη Βλάχου*

- Σε ορισμένα θέματα είναι καλό να βάζουμε όρια. Αν, ως πούμε, η παρέα μας κάνει κάτι που εγώ δεν μπορώ να κάνω, τότε δεν το κάνω.
- Δεν θα έβαζα νέο όριο αλλά θα προσπαθούσα να βελτιωθώ σε αυτά που ξέρω.
- Είναι αρνητικό να βάζουμε όρια στον εαυτό μας. Απ' τη στιγμή που τα θέτουμε, περιοριζόμαστε. Αν είχαν θέσει κάποιοι άνθρωποι τέτοια όρια, τότε σήμερα δεν θα πετούσαμε με αεροπλάνο και δεν θα προσεληωνόμασταν.
- Καλύτερο είναι να βάζεις μικρούς στόχους και, όταν αποκτήσεις εμπειρία, να θέσεις υψηλότερους. *Σήφης Τζώρτζης*
- Πρέπει να δοκιμάζουμε τα όρια μας με οποιοδήποτε τρόπο μας βοηθάει. Αν φοβόμαστε, καλό είναι να τα επανεξετάσουμε προσπαθώντας να δούμε τι είναι αυτό που μας αποτρέπει από το να τα φτάσουμε.
- Πιστεύω ότι είναι θετικό να βάζουμε όρια στον εαυτό μας, με την προϋπόθεση ότι τα γνωρίζουμε. Όταν αυξήσουμε τα δικά μας όρια, είναι καλό να γνωρίζουμε τα όρια της φύσης.
- Δεν είναι καλό να προσπαθούμε να τα ξεπεράσουμε αφού όλοι έχουμε ένα συγκεκριμένο σημείο δυνατοτήτων που μπορούμε να φτάσουμε. *Μηνάς Ασλανίδης*
- Υποβάλλοντας τον εαυτό μας σε δοκιμασίες, μπορούμε να διαπιστώσουμε μέχρι πού αντέχουμε.
- Μπορούμε να βάζουμε όρια, τα οποία έχουν κάποια σημασία για μας, όχι για τους άλλους. Για παράδειγμα, όποιος σκαρφαλώσει στον Πύργο του Άιφελ, μπορεί να το κάνει για να τραβήξει την προσοχή. Όμως, μετά από ένα μήνα το εγχείρημά του θα έχει ξεχαστεί. Αν θέλουμε να μάθουμε τα όρια του εαυτού μας, πρέπει να κάνουμε πράξεις μέσα σε λογικά πλαίσια και με κάποια σημασία για μας ώστε να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε, π.χ. φόβους. Όταν ήμουν μικρός φοβόμουν το σκοτάδι. Μία μέρα αποφάσισα να μείνω στο δωμάτιό μου κλειδωμένος στα σκοτεινά για όσο μπορούσα. Τα κατάφερα και τώρα πια δε φοβάμαι. Άρα, κάποιες φορές τα όρια έχουν δυσάρεστες συνέπειες και άλλες καταφέρνεις πράγματα για τον εαυτό σου. Όταν προσπαθείς να εντυπωσιάσεις άλλους, δυσχεραίνεις την κατάστασή σου. *Ξενοφών Βλασσόπουλος*
- Αν δε βάζαμε όρια, δεν θα ζούσαμε.
- Είναι θετικό να βάζεις όρια για να ξέρεις μέχρι πού μπορείς να αντέξεις. Έτσι, δε ρισκάρεις. *Μάνος Χαλκιαδάκης*

2. Τίτλος Ταινίας: *Η Επιφή (Contact)*

Η ταινία διαπραγματεύεται την ανίχνευση ενός κωδικοποιημένου μηνύματος, σε μορφή ήχου, προερχόμενο από το διάστημα και τον ιδεολογικό-θρησκευτικό αντίκτυπο που θα είχε στις κοινωνίες των ανθρώπων η είδηση ότι υπάρχει πολιτισμός και εκτός γης. Το μήνυμα ανιχνεύει μέσω ειδικών ραντάρ μία επιστήμονας, η οποία έχει αφιερώσει τη ζωή της στον εντοπισμό τέτοιων σημάτων ως απόδειξη ζωής σε άλλους πλανήτες ή ηλιακά συστήματα. Στο τέλος της συζήτησης που ακολούθησε την προβολή τέθηκε το εξής ερώτημα: **«Είναι έτοιμη η ανθρωπότητα να δεχτεί ότι υπάρχει ζωή και εκτός γης;»**

- Κατά τη γνώμη μου, η ανθρωπότητα δεν είναι έτοιμη να δεχτεί το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχει ζωή εκτός γης. Αυτή η ανετοιμότητα, νομίζω, οφείλεται στο φόβο. Μπορεί να ισχυριζόμαστε ότι υπάρχουν εξωγήινοι και να θέλουμε να πιστέψουμε ότι υπάρχουν ώστε να μην φοβηθούμε τυχόν επαφή μαζί τους, όμως, αν όντως επικοινωνήσουμε μαζί τους θα τρομάξουμε όλοι. Νομίζω πως, όπως υπάρχουμε εμείς, έτσι υπάρχουν και άλλοι οργανισμοί οι οποίοι μάλλον κρύβονται και δεν έχουν αποκαλυφθεί ακόμα εξαιτίας του φόβου που τους προκαλούμε. *Ξενοφών Βλασσόπουλος*
- Χιλιάδες θρησκευτικές οργανώσεις θα έρχονταν σε σύγκρουση με την επιστήμη, κάτι που ενδεχομένως θα οδηγούσε σε παγκόσμιο πόλεμο, θα ξεκλήριζε οικογένειες και θα στοίχιζε τη ζωή σε αθώους. Μετά από λίγο καιρό τα ιδεολογικά αίτια γ' αυτές τις συγκρούσεις θα έδιναν τη θέση τους στα οικονομικά και η κατάσταση θα γινόταν χειρότερη. Επομένως, επειδή ζούμε σε τέτοιο κόσμο, όχι. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να πληροφορηθούν την ύπαρξη ζωής σε άλλο πλανήτη. *Γιώργος Μαραυγάκης*
- Πιστεύω ότι πρέπει να διαχωρίσουμε το «πρέπει» από το «θέλω». Το να θέλουν οι άνθρωποι να γνωρίζουν τι γίνεται γύρω τους είναι λογικό. Η περιέργεια είναι ανθρώπινο χαρακτηριστικό, αλλά κάποια πράγματα πρέπει να αποκρύπτονται γιατί δεν είμαστε έτοιμοι για μία τέτοια αποκάλυψη, η οποία θα ανατρέψει πολλές αρχές και αντιλήψεις. *Άκης Λεμπιδάκης*
- Όχι, πολλοί θα φοβηθούν και θα αυτοκτονήσουν, θα προκληθούν καταστροφές. Ο κόσμος δεν θα ξέρει τι να κάνει και οι κυβερνήσεις θα το «κουκουλώσουν».
- Δεν είναι έτοιμη η ανθρωπότητα να δεχτεί ότι υπάρχει ζωή και εκτός γης γιατί όλες οι συζητήσεις που γίνονται είναι ανώριμες. Θα διαγραφεί όλη η Ιστορία της ανθρωπότητας που έχει γραφτεί μέχρι τώρα και όλα όσα μάθαμε για τους πολιτισμούς θα χαθούν.
- Εγώ προσωπικά είμαι.
- Οι άλλοι άνθρωποι δεν ξέρω, αλλά εγώ όχι. Ακόμα και αν υπήρχε, θα προτιμούσα να μην το ήξερα. *Νεφέλη Βλάχου*
- Η ανθρωπότητα δεν είναι έτοιμη να δεχτεί ότι υπάρχει ζωή σε άλλο πλανήτη. Γενικά, δεν μπορεί να δεχτεί το διαφορετικό.
- Αρκετοί άνθρωποι δεν είναι έτοιμοι να αποδεχτούν άλλη μορφή ζωής, διότι αρκετές αντιλήψεις τους θα καταρριφθούν αμέσως και ένα μέρος του ψυχικού τους κόσμου θα καταρρεύσει.
- Η ανθρωπότητα δεν είναι έτοιμη να δεχτεί ότι υπάρχουν εξωγήινοι. Δεν υπάρχουν τα κατάλληλα μηχανήματα για να

ανιχνεύσουν εξωγήινη ζωή. Και οι άνθρωποι, αν γίνει κάτι τέτοιο, θα αρχίσουν τα διάφορα σενάρια επιστημονικής φαντασίας και τις υπερβολές. *Σήφης Γζώρτζης*

- Για μένα ζωή εκτός γης, είναι ο Παράδεισος.

- Πιστεύω ότι είναι έτοιμη γιατί έχουν δημοσιευτεί στο παρελθόν αποδείξεις ύπαρξης ιπτάμενων δίσκων.

Θησαυρός στην Κνωσό

Συνέχεια από το προηγούμενο

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ

